

Dosarul nr. 2ra-1880/21
2-16118049-01-2ra-24112021

Prima instanță: Judecătoria Orhei sediul central (jud. E. Buzu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, O. Cojocaru, V. Cotorobai)

ÎNCHEIERE

29 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ivan Burduja, reprezentat de avocatul Sergiu Radu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ivan Burduja, reprezentat de avocatul Sergiu Radu împotriva Societății pe Acțiuni „Regia Apă Canal-Orhei” cu privire la anularea ordinelor de sancționare, încasarea compensației în locul restabilirii la locul de muncă, încasarea salariului pentru perioada de absență forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 8 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Ivan Burduja, reprezentat de avocatul Sergiu Radu, admis apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Regia Apă Canal-Orhei”, casată hotărârea din 28 iunie 2019 a Judecătoriei Orhei sediul central și pronunțată o nouă hotărâre

constată:

La 7 decembrie 2016, Ivan Burduja, reprezentat de avocatul Sergiu Radu a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Regia Apă Canal-Orhei” cu privire la anularea ordinelor de sancționare, încasarea compensației în locul restabilirii la locul de muncă, încasarea salariului pentru perioada de absență forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 4 noiembrie 2016 i-a fost adus la cunoștință ordinul nr. 243 din 3 noiembrie 2016, potrivit căruia dânsul a fost eliberat din funcția de director tehnic de la 3 noiembrie 2016, în baza art. 86 alin. (1) lit. p) Codul muncii, pentru încălcarea gravă a obligațiilor de serviciu.

La 3 noiembrie 2016, i-a fost adus la cunoștință ordinul nr. 241 din 2 noiembrie 2016, potrivit căruia dânsul a fost sancționat în baza art. 206 alin. (1)

lit. c) Codul muncii – pentru neanunțarea la timp a lipsei de la serviciu din 27 septembrie 2016.

A remarcat că nu este de acord cu ordinele contestate, considerându-le vădit ilegale.

Astfel, a menționat că din 6 iulie 2012 a fost angajat la SA „Regia Apă Canal-Orhei” în funcție de director tehnic și a lucrat în această funcție până la concedierea sa nelegitimă.

A evidențiat că niciodată nu a lipsit de la serviciu și nu a fost sancționat disciplinar pentru încălcarea disciplinei muncii, a muncit, inclusiv în afara orelor de muncă, îndeplinindu-și conștiincios și cu devotament atribuțiile de serviciu, a fost activ, cu inițiativă și independent, ceea ce nu-i plăcea directorului general, odată cu venirea în funcție a primarului Ilan Șor.

La fel, a precizat că directorul general dorește să elibereze locul lui de muncă pentru persoane loiale pentru noua conducere a orașului, astfel considerând că concedierea lui este o răzbunare personală.

A subliniat că în ordinele contestate nu sunt indicate circumstanțele reale, ci unele inventate, comode pentru a asigura concedierea cât mai grabnică a lui.

A relatat că la 27 septembrie 2016, a fost bolnav și din acest motiv nu a stat la lucru ziua întregă, extrasul medical fiind prezentat administrației, fără careva obiecții, fiindu-i acordat concediul respectiv.

Cu toate acestea, administrația, punând la bază nota informativă din 3 octombrie 2016 și interpelarea din 28 octombrie 2016, a emis ordinul de concediere în privința lui.

Totodată, după ce timp de un an a fost presat și intimidat cu tragerea la răspundere penală, dânsul a devenit XXXXX, fiindcă anume din cauza problemelor de la serviciu, create artificial de administrație, a avut o bruscă înrăutățire de sănătate, care a adus la XXXXX, iar drept dovadă de intimidare servesc procesele-verbale nr. 2 din 30 mai 2016 și nr. 3 din 13 iunie 2016.

Așadar, a considerat că concedierea lui a fost organizată din timp, prin fabricare de „probe”, creare de condiții și manipulare, în consecință a fost pus în pericol de a nu avea surse de existență.

De asemenea, până în prezent, carnetul de muncă al lui se află la pârâtă și nu i-a fost înmănat, astfel fiind încălcate prevederile art. 66 alin. (5) Codul muncii.

A afirmat că prin concedierea ilegală i-a fost cauzat prejudiciu mare: pagube materiale – salariul mediu pentru toată perioada de privare ilegală de dreptul de a munci, diferite cheltuieli, transport, precum și pagube morale, pe care le estimează în sumă de 1 000 000 de lei, deoarece a fost lezat în drepturi nepatrimoniale personale, constituționale, a fost înjosit și discriminat pe criteriu de loialitate, fiindu-i distrusă starea psiho-emoțională, fiindcă se află în stres permanent de frica că nu are loc de muncă pentru a supraviețui.

Și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 166-167 CPC, art. 66, 81, 83-84, 86, 89-90, 348-353, 354-355 Codul muncii.

A solicitat admiterea acțiunii, anularea ordinului nr. 241 din 2 noiembrie 2016, prin care a fost aplicată sancțiunea disciplinară – mustrarea aspră în baza art. 206

alin. (1) lit. c) Codul muncii, pentru neanunțarea la timp a lipsei de la serviciu din 27 septembrie 2016 și a ordinului nr. 243 din 3 noiembrie 2016 cu privire la concedierea din funcția de director tehnic în baza art. 86 alin. (1) pct. p) Codul muncii, pentru încălcarea gravă a obligațiilor de serviciu, restabilirea în funcția de director tehnic la SA „Regia Apă Canal-Orhei”, pe o durată nedeterminată, încasarea salariului mediu pentru toată perioada de privare ilegală de dreptul de a munci și reținerea carnetului de muncă, încasarea compensației în contul pagubei morale în sumă de 1000 000 de lei, cât și a tuturor cheltuielilor de judecată suportate pe parcursul judecării cauzei.

Prin hotărârea din 28 iunie 2019 a Judecătoriei Orhei sediul central, a fost admisă acțiunea parțial.

Au fost anulate ordinul nr. 241 din 2 noiembrie 2016, prin care a fost aplicată sancțiunea disciplinară – mustrare aspră în baza art. 206 alin. (1) lit. c) Codul muncii, pentru neanunțarea la timp a lipsei de la serviciu din 27 septembrie 2016 și ordinul nr. 243 din 3 noiembrie 2016 cu privire la concedierea din funcția de director tehnic în baza art. 86 alin. (1) pct. p) Codul muncii, pentru încălcarea gravă a obligațiilor de serviciu.

A fost încasată de la SA „Regia Apă Canal-Orhei” în beneficiul lui Ivan Burduja suma în mărime de 52 000 de lei, salariul mediu pentru toată perioada de privare ilegală de dreptul de a munci.

A fost încasată de la SA „Regia Apă Canal-Orhei” în beneficiul lui Ivan Burduja suma în mărime de 2 000 de lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică, în rest suma în mărime de 2 000 de lei a fost respinsă.

În rest, pretențiile cu privire la restabilirea lui Ivan Burduja în funcția de director tehnic la SA „Regia Apă Canal-Orhei”, pe o durată nedeterminată, încasarea de la SA „Regia Apă Canal-Orhei” în folosul reclamantului a salariului mediu pentru toată perioada de privare ilegală de dreptul de a munci și reținerea carnetului de muncă și a compensației în contul pagubei morale în sumă de 1 000 000 de lei, au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia din 28 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SA „Regia Apă Canal-Orhei”, admis apelul declarat de Ivan Burduja, reprezentat de avocatul Sergiu Radu, casată parțial hotărârea din 28 iunie 2019 a Judecătoriei Orhei sediul central, în partea respingerii pretențiilor reclamantului, cu adoptarea în această parte a unei noi hotărâri, prin care în partea dată au fost admise parțial pretențiile reclamantului Ivan Burduja.

În temeiul art. 90 alin. (4) Codul muncii, în locul restabilirii reclamantului la locul de muncă, a fost încasată din contul SA „Regia Apă Canal-Orhei” în beneficiul lui Ivan Burduja compensația suplimentară în mărime de cinci salarii medii lunare, care urmează a fi calculată de contabilitatea întreprinderii.

A fost obligată SA „Regia Apă Canal-Orhei” să calculeze și să achite în beneficiul lui Ivan Burduja salariul pentru perioada de absență forțată de la muncă, 3 noiembrie 2016 - până la 2 aprilie 2017.

A fost încasat din contul SA „Regia Apă Canal-Orhei” în beneficiul lui Ivan Burduja prejudiciul moral în mărime de două salarii medii lunare.

În rest, hotărârea din 28 iunie 2019 a Judecătorei Orhei sediul central, a fost menținută.

Prin decizia din 20 mai 2020 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de SA „Regia Apă Canal-Orhei”, casată integral decizia din 28 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cu trimiterea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 8 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Ivan Burduja, reprezentat de avocatul Sergiu Radu, admis apelul declarat de SA „Regia Apă Canal-Orhei”, casată hotărârea din 28 iunie 2019 a Judecătorei Orhei sediul central și pronunțată o nouă hotărâre, prin care au fost respinse integral, ca fiind nefondate, pretențiile înaintate de Ivan Burduja împotriva SA „Regia Apă Canal-Orhei” cu privire la anularea ordinelor nr. 241 din 2 noiembrie 2016 privind aplicarea sancțiunii disciplinare „muștrare aspră” și nr. 243 din 3 noiembrie 2016 privind concedierea din funcția de director tehnic, încasarea compensației în locul restabilirii la locul de muncă, încasarea salariului pentru perioada de absență forțată de la muncă, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

La 25 octombrie 2021, Ivan Burduja, reprezentat de avocatul Sergiu Radu a declarat recurs împotriva deciziei din 8 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

A menționat că la 24 august 2021 a făcut cunoștință cu decizia din 8 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, care era anexată la ordonanța Judecătorei Orhei nr. 2-21123369-38-2p/o-7-18082021 din 19 august 2021 (privind întoarcerea executării), după ce a fost primită prin poștă.

La 24 noiembrie 2021, în adresa SA „Regia Apă Canal-Orhei” a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Ivan Burduja, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 152).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimata să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

Examinând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Ivan Burduja, reprezentat de avocatul Sergiu Radu inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 433 lit. b) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434 CPC.

Conform art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

La caz, prin prisma normei enunțate, se constată că recursul împotriva deciziei din 8 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost depus de Ivan Burduja,

reprezentat de avocatul Sergiu Radu la 25 octombrie 2021, prin urmare cu depășirea excesivă a termenului de 2 luni, care este unul de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, după cum denotă actele cauzei, dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău, contestată cu recurs, a fost pronunțat la data de 8 octombrie 2020, în prezența lui Ivan Burduja și a reprezentatului acestuia, avocatul Sergiu Radu, fapt ce se confirmă prin procesul-verbal al ședinței de judecată din 8 octombrie 2020, anexat la materialele dosarului (f. d. 95 vol. II).

În speță, se mai constată că decizia motivată din 8 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, atacată cu recurs, a fost expediată în adresa lui Ivan Burduja, la data de 30 noiembrie 2020, așa cum rezultă din dovezile de comunicare, care îndeplinesc condițiile de valabilitate prevăzute de art. 100 CPC, ca scrisoarea de însoțire a instanței de apel, cu numărul de ieșire 10126, anexată la materialele dosarului (f. d. 107 vol. II).

Iar prin extrasul din poșta electronică anexat la actele cauzei se atestă că copia deciziei motivate din 8 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, la data de 26 noiembrie 2020, a fost expediată și la adresa electronică a reprezentantului lui Ivan Burduja, avocatului Sergiu Radu – XXXXX, indicată în mandatul avocațial seria MA nr. 0806837 din 17 noiembrie 2016 (f. d. 2 vol. I, 106 vol. II).

Și asta mai cu seamă la acest capitol se va menționa că confirmarea expedierii și recepționării documentului către partea interesată se atestă prin extrasul eliberat de către operatorul poștei electronice, care în mod special, conține datele de identificare a poștei electronice a expeditorului și a destinatarului, data calendaristică, anul, ora expedierii, precum și atașamentul cu actul judecătoresc.

Cu titlu de excepție, în caz de eroare tehnică sau neexpediere a actului pe poșta electronică, extrasul menționat va cuprinde informații cu privire la aceste inexactități, cu alte cuvinte, expeditorul va primi un mesaj separat de la „Mail delivery system” sau extrasul dedus analizei va cuprinde mesajul de la „Mail delivery system” conform căruia operatorul poștal va explica cauzele care au stat la baza returnării mesajului către expeditor. De regulă, acesta este informat că transmiterea mesajului nu a fost posibilă, deoarece adresa nu a fost găsită sau ea nu poate primi e-mailuri.

La caz, însă, astfel de mențiuni de eroare tehnică, odată cu expedierea actului judecătoresc la adresa electronică a reprezentantului lui Ivan Burduja, avocatului Sergiu Radu, lipsesc.

Așadar, acțiunile instanței de apel cu privire la expedierea deciziei din 8 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, se încadrează pe deplin în rigorile prevăzute la art. 100 alin. (1) și 105 alin. (1¹) CPC.

Respectiv, la caz sunt aplicabile prevederile art. 75 alin. (4) CPC, care direct indică că actele procedurale efectuate de reprezentant în limitele împuternicirilor sale sunt obligatorii pentru persoana reprezentată în măsura în care ele ar fi fost efectuate de ea însăși. *Culpa reprezentantului este echivalentă culpei părții.*

Prin urmare, având în vedere că actul trimis destinatarului prin poșta electronică se consideră recepționat în ziua expedierii, termenul de declarare a recursului a început să curgă din data de 27 noiembrie 2020, ziua imediat următoare datei

comunicării deciziei contestate, ca urmare ultima zi de depunere a cererii de recurs fiind 27 ianuarie 2021.

Deci, depunând recursul numai la 25 octombrie 2021, Ivan Burduja, reprezentat de avocatul Sergiu Radu a omis excesiv termenul legal prevăzut de art. 434 CPC.

Mai cu seamă că la 25 noiembrie 2020, decizia din 8 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost publicată și pe pagina web a Curții de Apel Chișinău.

Aceste constatări resping afirmațiile recurentului Ivan Burduja, reprezentat de avocatul Sergiu Radu precum că recursul a fost depus în interiorul termenului prevăzut de lege, fiind cert că afirmația recurentului în sensul că decizia recurată a fost comunicată doar la data de 24 august 2021, prin intermediul oficiului poștal, este atât abuzivă, cât și declarativă.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este depus de către Ivan Burduja, reprezentat de avocatul Sergiu Radu cu încălcarea termenului prevăzut de art. 434 alin. (1) CPC, în absența oricărei explicații plauzibile cu privire la motivul pentru care nu a putut să depună recursul în termen, a sfidat un întreg proces judiciar.

În consecință, termenul de 2 luni de declarare a recursului, care, conform alin. (2) art. 434 CPC, este unul de decădere și nu poate fi restabilit, urma a fi respectat întocmai de către recurentul Ivan Burduja, reprezentat de avocatul Sergiu Radu.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că dreptul la un proces echitabil, care este garantat de art. 6 § 1 din Convenție, trebuie interpretat în lumina preambulului Convenției, care exprimă preeminența dreptului, unul din elementele fundamentale ale căreia este principiul securității raporturilor juridice care stabilește, între altele, că soluția definitivă a instanței de judecată nu trebuie pusă în discuție.

Iar, admiterea unui recurs tardiv, ar încălca principiul securității juridice, în situația în care marja de apreciere a termenului de depunere a unui recurs nu este nelimitată.

La acest segment, se va reitiera că o astfel de constatare este compatibilă și cu respectarea standardelor inserate în Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată, chiar și cu o singură zi, a termenului pentru exercitarea recursului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise în instanțele de fond și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

În susținerea opiniei enunțate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în speța Ponomaryov contra Ucrainei din 3 aprilie 2008, definitivă din 29 septembrie 2008, unde se notează că, deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi

ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o soluție care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că recurentul a depus cererea de recurs cu omiterea evidentă a termenului de declarare a recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că în temeiul art. 433 lit. b) CPC, recursul declarat de Ivan Burduja, reprezentat de avocatul Sergiu Radu urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (1) și (2), 433 lit. b), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ivan Burduja, reprezentat de avocatul Sergiu Radu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh